

महोऽर्णाः सरस्वती प्रचेतयति केतुना । धियो विश्वा विराजति ॥ ८६ ॥

सरस्वती केतुना कर्मणा प्रज्ञया वा महो महत् अर्णाः उदकं प्रचेतयति प्र-
ज्ञापयति प्रेरयति सर्वस्यां भूमौ वृष्टिं कारयतीत्यर्थः । किं च विश्वाः सर्वाः धियः
सर्वप्राणिस्था बुद्धीः विराजति विराजयति दीपयति सर्वज्ञतुबुद्धीः प्रकाशयति तां
स्तुमः ॥ ८६ ॥

इन्द्रायाहि चित्रभानो सुता इमे त्वायवः । अण्वीभिस्तना पूतासः ॥ ८७ ॥

मधुहृन्दोदृष्टा इन्द्रदेवत्यास्तिस्रो गायत्र्यः । चित्रा नानाविधा भानवो दीप्तयो
यस्य स चित्रभानुः हे चित्रभानो इन्द्र त्वमायाहि आगह । किमिति इमे सोमाः
सुताः अभिषुताः । कीदृशा इमे त्वायवः त्वां कामयन्ते त्वायवः सुप आत्मनः क्वच
[पा° ३. १. ८.] क्वाच्छन्दसीति [पा° ३. २. १००.] उपत्ययः । तथा अण्वीभिः अण्वी-
त्यङ्गुलीनाम् [निघ° २. ५.] अङ्गुलीभिः तना दशापवित्रेण च पूतासः पूताः शो-
धिताः तनशब्दो दशापवित्रवाची तृतीयैकवचनस्य पूर्वसवर्णः । शोधिताः सुताः
सोमा इन्द्रोऽस्मान्पिबविति कामयन्तेऽतोऽत्रायाहीत्यर्थः ॥ ८७ ॥

इन्द्रायाहि धियेषितो विप्रज्ञूतः सुतावतः । उप ब्रह्माणि वाधतः ॥ ८८ ॥

हे इन्द्र धिया स्वबुद्ध्या इषितः प्रेरितः सत्रायाहि अनन्यप्रेरित आगहेत्यर्थः ।
कीदृशस्त्वं विप्रज्ञूतः जु गतौ विप्रैर्मधाविभिरनुगतः सेवितः । किमित्यागतव्यमि-
ति चेत् सुतावतः हान्दसो दीर्घः सुतवतः सोममभिषुतवतो यजमानस्य ब्रह्मा-
णि हवींषि उप हविषां समीपे वाधतः ऋविज्ञो वर्तन्तऽइति शेषः वाधत इ-
ति ऋविज्ञमसु [निघ° ३. १८.] पठितम् ऋविज्ञो हविरादाय स्थिता वर्तन्तऽइत्या-
याहीत्यर्थः ॥ ८८ ॥

इन्द्रायाहि तूतुजान् उप ब्रह्माणि हरिवः । सुते दधिघ्न नश्चनः ॥ ८९ ॥

हरी अश्वौ विद्येते यस्य स हरिवान् मतुवसो रुः सम्बुद्धौ हृन्दसीति [पा°
८. ३. १.] रुवम् हे हरिवः अश्ववन् हे इन्द्र तूतुजानः वर्माणाः सन् त्वं ब्रह्मा-
णि हवींषि उप हवींषि प्रति आयाहि तूतुजान इति [निघ° २. १५.] क्षिप्रना-